

POCA CORRETJA

-Així que vostè diu que l'apassionen els animals? No ho sé... Em costa d'entendre-ho.

-Doncs és ben clar i sort en tinc! Per què si no, a veure: com m'ho hauria fet per conformar-me amb mi mateix? Hi veu alguna altra sortida, vostè?

-No, la veritat...

-Aquí ho té. I ara, si m'ho permet i per tal de reblar la conversa, faré el posat de mossegar-li el tou de la cama...

-Faci, faci... Però no li responc de les meves reaccions.

I tenia raó, perquè només de veure-li la dentadura ja es va esverar i li etzibà una puntada de peu que va estampar-lo contra la paret.

Vet aquí com un col.loqui que havia començat sota els millors auspicis va acabar com el rosari de l'aurora.